

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Sefer Torat śefat ‘ever

Cassvan, Lazar
רְזַעֲלִיא, לָזָר

Bucuresci, 1885

Lectia XX. Părțile de cuvănt (הובדה-יקלח).).

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

înaintea rădăcinei se numesc *prefixe*, d. p. în **בְּשִׁבְתָּךְ** este **בְּ** sufix și **בְּ** prefix.

Pentru însemnarea celor 3 litere ale rădăcinei s'a luat ca tip vorba **בְּעַל**, din care **בְּ** însemnează I-a, **עַ** aII-a, și **לְ** aIII-a literă.

Deprinderi.

Să se deosibească literele *radicale*, *ajutătoare* și *sufixe* în următorul exemplu de citire:

וְשִׁנְגַּתְתָּם לְבָנִיךְ וְדִבְרַת (בָּם) בְּשִׁבְתָּךְ בְּבֵיתְךְ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְבָּךְ וּבְקֹמֶךְ: וְקִשְׁרַתָּם לְאֹתָהּ (עַלְּ) יְדֵיכְ וּבְתִבְתָּם (עַלְּ) מְוֹוֹת בֵּיתְךְ וּבְשָׁעֲרֵיכְ.

Tot astfel să se urmeze cu cetearea cap. 7. din v. 26 urm. și cap. 15 până la v. 20).

LECTIA XX.

Părțile de cuvânt (חלקי-ההבר).

Limba ebraică are 9 părți de cuvânt; aceste sunt:

1. *Substantivul*, **שם**, vorba care arată numele unei ființe sau al unui lucru, d. p. **אָדָם** (om), **אָבִן** (piatră), **רוּחָה** (duh, spirit).
2. *Adjectivul*, **תֹּאֲרֵה-שֵׁם**, vorba care arată insușirele ființelor sau lucrurilor, d. p. **אִישׁ חָכָם** (om înțelept), **אָבִן גָּדוֹלָה**, (piatră mare).
3. *Numericalul*, **שֵׁם מְקֻפָּר**, vorba care arată numerul sau cătimea ființelor sau a lucrurilor, d. p.

שְׁלַשׁ פָּרוֹת (doă cați), שְׁנֵי סִפְים (trei vaci),
יּוֹם חֲמִשִּׁי (ziua a cincea).

4. *Pronumele*, בְּנֵי הַשֵּׁם, vorba care se pune în locul unui substantiv, d. p. אָنָּה (eu), אַתָּה (tu), אֵל (el), אֶלְכָה (aceste), מֵי (cine), și a. m.
5. *Verbul*, פְּעָל, vorba care arată lucrarea sau starea unei ființe sau a unui lucru, d. p. שָׁמַר (a păzit), אָשָׁמָד (voiū păzi), și a. m. d.
6. *Adverbul*, תֹּזֶאָר הַפְּעָל, vorba care determină mai deaproape înțelesul unui verb, d. p. עַזְׂדִּי מֵי לְךָ פָּה ? (pe cine încă mai ai aici ?), אָמַשׁ אָמַר אַלְיִ (a-seară mi-a zis).
7. *Prepozițiunea*, מֶלֶת הַיחִים, vorba ce se pune înaintea substantivelor sau pronumelor spre a arăta relațiunea între doue ființe sau lucruri în privința lucrării sau stării, d. p. עַד הַנֶּחֶר הַגָּדוֹל (până la rîul cel mare) וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי פְּרֻעָה (și a stat înaintea lui Faraon).
8. *Conjuncțiunea*, מֶלֶת הַחַבּוֹר, vorba care unește doue propoziții d. p. כִּי נִמְּנָה לְךָ בֶן (căci și acesta 'ti este fiu).
9. *Interjecțiunea*, מֶלֶת הַקְּרִיאָה, sunete cari arată simțimintele inimii noastre de bucurie, de durere, de mirare etc. d. p. הֵה (oh) ! האָה (ah) ! הַם (taci) ! și a.

Deprindere.

Analizați v. al 6-lea din cap. 29 **בראשית** după partile de cu-

vânt. Mai căutați în Biblie 10 substantive, 10 verbe și din celealte părți de cuvânt căte 5 exemple.

LECTIA XXI

Pronumele (הַכְּנִים).

In limba Ebraica deosebim 7 feluri de pronume :

- a) pronume *personale* (sau *subjective*) (כָּנִי), b) pronume *objective* (כָּנִי הַפְּטוֹלֵל), c) pronume *posesive* (כָּנִי הַמֶּזֶן), d) pronume *demonstrative* (כָּנִי הַרוֹמֵץ), e) pronume *relative* (כָּנִי הַהֲמִשֵּׁךְ), f) pronume *interrogative* (כָּנִי הַשְׁאָלָה), g) pronume *prepositional* (כָּנִי הַחִתָּם).

A) Pronumele *personale* sunt acelea, cari arată, dacă ființa sau lucrul numit este persoana *vorbitoare* (מִדְבָּר), sau persoana *cu care se vorbește* (נוּכָּח), sau persoana *despre care se vorbește* (נוּכָּתָר). Ele se intrebuintează numai ca *subject* și respund la intrebarea : *cine?* (מי).

Aceste sunt următoarele :

Plural		Singular
femen.	masculin	femen.
noi — — —	אַנְּנוּ אֲנָכִי	eu — — נָחַנְתָּךְ (גָּנָּךְ)
voi — — —	אַתָּה אֲתָּתָם	אתָתָּה אַתָּתָּה
ele — — —	הֵוָה הֵי	הֵי, הֵמָּה el — — הֵמָּה, הֵמָּה ea — —
Când predicatul este un verb, atunci în loc de pronume întregi î se adaugă literile הָאַמְנָתָיו, d. p. שִׁמְרָתָה în loc de שִׁמְרָתָם, שִׁמְרָתָם אַתָּתָּה		

B) Pronumele *objective* sunt acelea, cari arată *objectul*,